Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

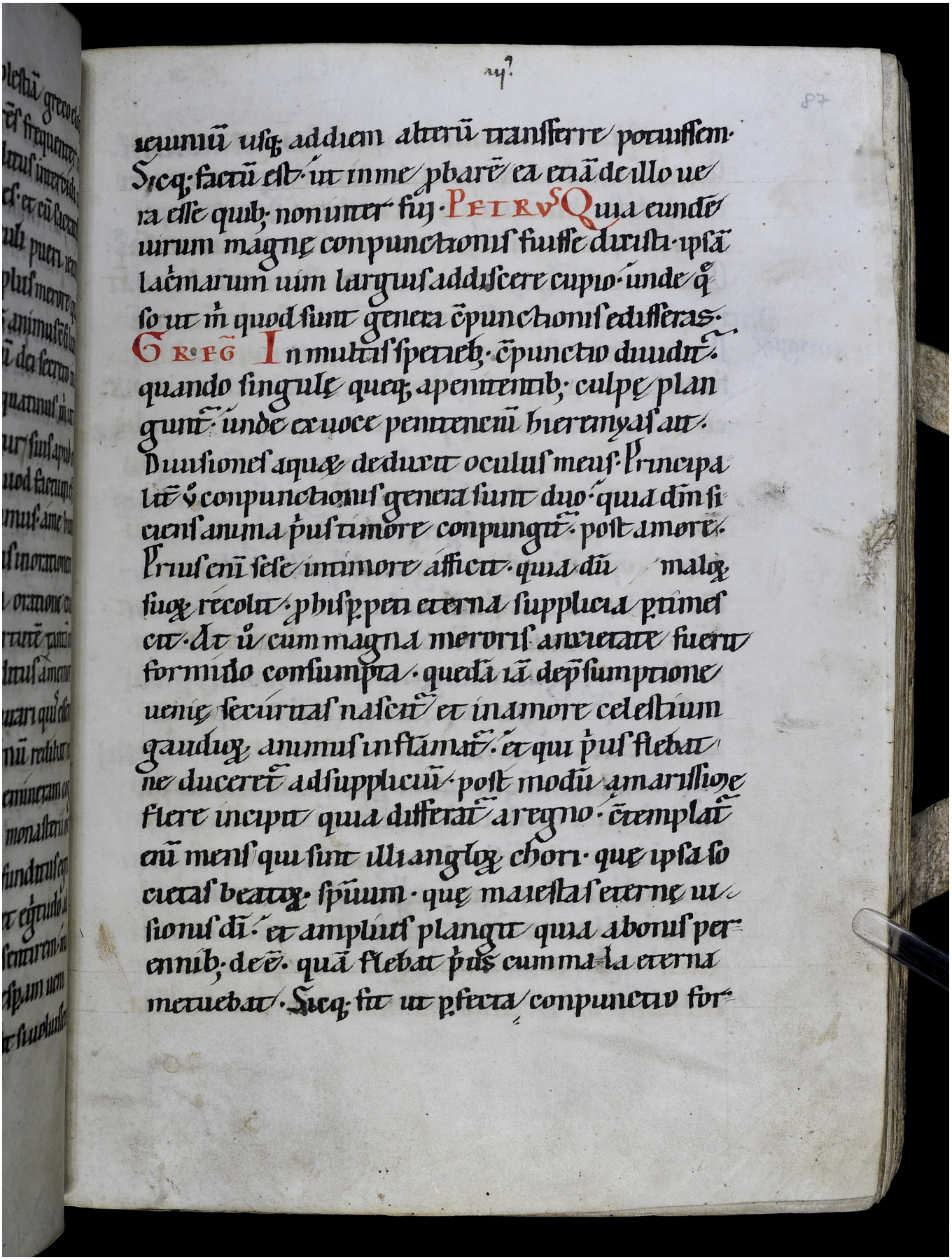

ueumū usq; addiem alterū transferre potuissem.
Sicq; factū est. ut in me pbarē ea etiā de illo ue
ra esse quib; non uter fuj. PETRUS Qua eunde
uirum magne conpunctionis fuisse dicisti. ipsā
lacrimarum uim largius addiscere cupio. unde q̄
so ut m̄ quod sunt genera cpunctionis edisseras.
GREG In multis speciebus cpunctio diuidit.
quando singulę queq; apenitentib; culpę plan
gunt. unde ex uoce penitencū hieremyas ait.
Diuisiones aquarū deduxit oculus meus. Principa
lia ū conpunctionis genera sunt duo. quia dm si
cuens anima pus amore conpungit. post amore.
Prius enī sese in amore afficit. quia dū malo
suo recolit. phis ppetua eterna supplicia times
cit. At ū cum magna meroris anxietate fuerit
formido consumpta. quedā iā dep sumptione
uenię securitas nascit. et in amore celestium
gauduq; animus inflamat. et qui pus flebat
ne duceret ad supplicū. post modū amarissime
flere incipit quia differat a regno. cōtemplat
enī mens qui sint illi angloq; chori. quę ipsa so
cietas beatorū spūum. quę maiestas eterne ui
sionis dī. et amplius plangit quia a bonis per
ennib; deē. quā flebat pus cum mala eterna
metuebat. Sicq; fit ut pfecta conpunctio for-